

Wiadła

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Mój bracyšk je taczì słodczy.

Baro lubiã sã z nim bawic,

W balã bũfsac, stawiac klocczi,

Abò ò zwierzątkach prawic.

Mòjã sostrã jô tak kòchóm,

Co kòl pùpków rãdo depce.

Rôd ji spiéwków wiedno słëchóm,

Abò jak mie wiérztkã szepce

Ò fejn zajcu, pùjkù, tuskù,

Mùżach, kòniach i ptôszãtach,

Dzôtkach, mùłkach, a Remùskù,

Ò stolemach a krôsniãtach.

Ref. Wszëtkò to je z ksążków wzãté

Co je mëmka, tatł nóm delë.

W nich sã wiadła niepòjãté,

Żebë blós je czëtac chcelë.

Wieści

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Mój braciszek jest taki słodki.
Bardzo lubię się z nim bawić,
Kopać w piłkę, stawiać klocki,
Lub rozprawiać o zwierzątkach.

Moją siostrę tak kocham,
Która żwawo porusza się przy lalkach.
Z przyjemnością słucham jej piosenek,
Albo jak mówi mi wierszyk.

O miłym zajączku, kotku, piesku,
Krówkach, koniach i ptaszętach,
Dzieciach, ukochanych, a Remusku,
O stolemach i kraśnietach.

Ref. Wszystko to jest zaczerpnięte z książek
Które mamusia, tatuś nam dali.
W nich są niesamowite wieści,
Żeby tylko chciano je czytać.